

фізичному вихованні учнів старших класів дозволить вирішити основні оздоровчі, виховні й освітні задачі, які виражаються у зміцненні здоров'я, розвитку рухових якостей, залученні до здорового та активного способу життя та ін.

Особливості Кенгу Джампінгу в тому, що це оздоровчі, безпечні, ефективні, нестандартні заняття, які дуже цікаві для молоді.

Подальші дослідження будуть спрямовані на визначення ефективності впровадження програми Кенгу Джампінгу в освітній процес учнів старших класів ЗНЗ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Носко М.О. Формування здорового способу життя: навчальний посібник / М.О. Носко, С.В. Грищенко, Ю.М. Носко. – К.: «МП Леся», 2013. – 160 с.
2. Глоба Г.В. Інноваційна система фізичного виховання школярів з використанням аеробних технологій : дис. ... канд. з фіз. виховання та спорту : 24.00.02 / Г.В. Глоба. – Слов'янськ, 2007. – 229 с.
3. Приступа Є.Н. Роль і місце фахівця з фізичної реабілітації в системі охорони здоров'я населення / Є.Н. Приступа, А.С. Вовканич // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2011. – № 9. – С. 92 – 96.
4. Фонарева Е.А. Организация спортивного образования на основе фитнес-аэробики в условиях общеобразовательной школы / Е.А. Фонарева, А.А. Черняев // Педагогико-психологические и медико-биологические проблемы физической культуры и спорта, №4(21). – 2011. – С. 34.
5. Carter A.E. The Miracles of Rebound Exercise / A.E. Carter. – The National institute of Reboundology and Health, Inc. Edmonds, Washington, 1979.
6. Ponomarev G.N. Fitness technology as a way to increase interest in the effectiveness of physical education at school / G.N. Ponomarev, N.G. Saykina, N.A. Tights // Theory and Practice of Physical Culture. – 2011. – №8. – P. 55-60.
7. Taunton J.E. MaxVO2 Improvements and Injury Prevention / J.E. Taunton, FACSM, N.S. Miller, E.C. Rhodes, FACSM, B.D. Zumbo, S. Fraser. – University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada – December 11th 2002.
8. Vance J. Impact Forces During Running in a Novel Spring Boot / J. Vance, J.A. Mercer. – Department of Kinesiology, University of Nevada, Las Vegas. – 1999.

УДК 373.013.016

Л. М. Рыбалко
ПолтНТУ імені Юрія Кондратюка
м. Полтава

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГО-ЕВОЛЮЦІЙНОГО ПІДХОДУ

Розкрито сутність і зміст інноваційного еколого-еволюційного підходу до навчання природничих дисциплін з професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації. Обґрунтовано науково концепцію навчання природничих дисциплін на засадах еколого-еволюційного підходу у вищому національному технічному університеті.

Ключові слова: еколого-еволюційний підхід, професійна підготовка, природничо-наукові дисципліни, майбутні фахівці з фізичної реабілітації.

Рыбалко Л. Н. Профессиональная подготовка будущих специалистов по физической реабилитации на основе эколого-эволюционного подхода.

Раскрыта сущность и содержание инновационного эколого-эволюционного подхода к обучению естественным дисциплинам во время профессиональной подготовки будущих специалистов по физической реабилитации. Обосновано научно концепцию обучения естественных дисциплин на основе эколого-эволюционного подхода в высшем национальном техническом университете.

Ключевые слова: эколого-эволюционный подход, профессиональная подготовка, естественно-научные дисциплины, будущие специалисты по физической реабилитации.

Rybalko L. M. Professional training of specialists in physical rehabilitation on the basis of ecological and evolutionary approach.

The essence and content of the innovation eco-evolutionary approach to teaching natural sciences during the training of future specialists in physical rehabilitation. Sound scientific concept of teaching of natural sciences on the basis of ecological and evolutionary approach to the highest national technical university.

Application of ecological and evolutionary approach to the training of future specialists in physical rehabilitation will determine not only the modernization of physical education in terms of higher education on the principles of sustainable development, but also its conceptual changes in direction and greening fundamentalization based on conceptual ideas of evolution and ekotsentryzmu.

Ecological and evolutionary approach is seen as a modern trend in general scientific methodology knowledge of nature and its objects as integral systems with an explanation of their ecological relationships, evolution and forecasting the prospects of sustainable development. Contents Ecological and evolutionary approach defining the conceptual idea of evolution or development, and ekotsentryzmu

The concept of teaching natural sciences based on ecological and evolutionary approach as a means (method) implementation of leading ideas (evolution and ekotsentryzmu), methodological principles of ecological and evolutionary approach to the learning process and includes three interrelated concepts that ensure its integrity, methodological, didactic and Technology.

Key words: *ecological and evolutionary approach, training, natural sciences, future specialists in physical rehabilitation.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах оновлення суспільно-економічного життя актуальною постає проблема ефективної професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації, які зможуть легко пристосуватися до змінних умов сьогодення та бути конкурентоспроможними на ринку праці. Наразі суспільство, що характеризується прогресивним зниженням стану здоров'я українців, потребує висококваліфікованих спеціалістів з адаптивної фізичної культури та фізичної реабілітації як на державному, так і регіональному рівнях. Саме тому не менш важливим є питання якісної підготовки таких у ВНЗ, здатних володіти фундаментальними знаннями, вміннями та навичками, готових до постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності, ефективної роботи за фахом на рівні світових стандартів і творчо підходити до вирішення неординарних питань. Мова йде про професійну підготовку компетентних фахівців з фізичної реабілітації, які глибоко розуміють і знають свою роль у суспільстві, вміють творчо використовувати набуті знання на практиці. Адже, створення оптимальних умов для життєдіяльності людей, які потребують відновлення втраченого контакту з довкіллям, корекції та наступної психолого-педагогічної реабілітації, трудової адаптації й інтеграції в соціум, належить до першочергових державних завдань. Про це йдеться в затвердженій Указом Президента України цільовій комплексній програмі «Фізичне виховання – здоров'я нації».

Затребуваність суспільства у фахівців з фізичної реабілітації визначається: по-перше, погіршенням стану здоров'я населення, учнівської та студентської молоді зокрема; по-друге, наявністю хворих людей та інвалідів, які потребують постійної фізичної реабілітації та адаптації; по-третє, необхідністю розширення послуг з комплексу заходів спортивно-оздоровчого характеру, спрямованих не лише на реабілітацію та адаптацію до нормального соціального середовища людей з обмеженими можливостями, а й загального фізичного оздоровлення широких верств населення, які зацікавлені у формуванні та зміцненні свого стану здоров'я.

Із позицій сьогодення, професійна підготовка майбутніх фахівців із фізичної реабілітації повинна носити випереджувальний характер, урахувати багаторівневість вищої професійної фізкультурної освіти та впроваджувати новітні підходи до навчання. Запоруку підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації вбачаємо у застосуванні еколого-еволюційного підходу. Застосування еколого-еволюційного підходу до навчання студентів загальних та професійних дисциплін дає змогу забезпечити фундаменталізацію та екологізацію змісту вищої освіти, формування в студентів основ цілісного уявлення про здоров'я людини та здоровий спосіб життя, ключових професійних компетентностей і дотримання правил екологічно безпечної поведінки в навколишньому середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Концептуальні засади модернізації змісту вітчизняної освіти розкрито у працях В. Андрущенка, Б. Гершунського, В. Кременя, О. Ляшенка, О. Топузова та ін. Погоджуємося з думками вітчизняних дослідників про те, що мета модернізації освіти полягає у підвищенні її якості та приведенні у відповідність з загальноєвропейським рівнем, переорієнтації вищої школи на задоволення освітніх потреб і попиту на ринку праці, посиленні конкурентоспроможності випускників вишу. Спираючись на праці В. Андрущенка, С. Клепка, В. Кременя, О. Ляшенка, О. Пометун, О. Топузова, вважаємо, що глобалізоване суспільство, тобто таке, що має глобальні проблеми у своєму розвитку, потребує якісної освітньої системи, яка забезпечила б досягнення конкурентоспроможності суспільства у європейському та світовому просторі. Це можливе, коли зміст освіти буде побудований на принципах фундаменталізації. Про це зазначено в доповіді Міжнародної комісії ЮНЕСКО «Освіта: Прихований скарб» (1996), де чітко окреслюється необхідність модернізації змісту освіти в напрямі фундаменталізації, наголошується на визначній ролі міцних знань для подолання основних суперечностей в суспільстві XXI століття.

На фундаменталізації освіти наголошує О. Я. Савченко: «Серед пріоритетних умов високоякісної освіти постає необхідність фундаменталізації її змісту, що зумовить прагнення досягнути бажаної гармонії між людиною, суспільством і природою, яка надасть змогу людині успішно адаптуватися до постійних соціальних і економічних змін [4, с. 5]».

Отже, фундаменталізація змісту вищої освіти – вимога часу. Як пишуть провідні вітчизняні науковці (Гончаренко С., Кремень В., Ляшенко О., Топузов О., Савченко О.), фундаменталізація змісту освіти позбавить її зайвої деталізації, затеоретизованості, а натомість посилить її цілісність, спрямованість на універсальні фундаментальні знання та базові предметні компетентності, а також зміцнить її практичне спрямування, сприятиме розвитку тих знань і вмінь, що матимуть особистісну значущість для людини. В умовах фундаментальної освіти особлива увага має бути спрямована на підготовку людини до життя, формування в неї здатності на основі системних професійних знань самостійно знаходити і приймати відповідальні рішення в умовах невизначеності, у критичних стресових ситуаціях, стикаючись із новими складними природними та соціальними проблемами.

Застосування еколого-еволюційного підходу до навчання майбутніх фахівців з фізичної реабілітації зумовить не лише модернізацію системи фізичного виховання в умовах вищої освіти на засадах сталого розвитку суспільства, а й концептуальні зміни її в напрямі фундаменталізації та екологізації на засадах концептуальних ідей еволюції та екоцентризму.

Формулювання мети та завдань роботи. Мета дослідження полягає в науковому обґрунтуванні сутності інноваційного еколого-еволюційного підходу та розкритті дидактичних засад застосування цього підходу до професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації у вищому технічному навчальному закладі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Еколого-еволюційний підхід до підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації розглядається водночас як соціальна та педагогічна проблема. Її соціальний зміст пов'язуємо з необхідністю

гармонізації розвитку майбутніх фахівців з фізичної реабілітації, які б мали здатність долати глобальні проблеми, пов'язані зі зміцненням та формуванням здоров'я людей, перетворенням стихійного впливу людей на природу на свідому, цілеспрямовану взаємодію з нею, таку, що планомірно еволюціонує. Така взаємодія можлива за сформованості в кожній людині достатнього рівня екологічної компетентності, що включає відповідну культуру, свідомість, мислення. Педагогічний зміст проблеми пов'язуємо з необхідністю концептуальних змін у змісті вищої освіти на засадах сталого розвитку суспільства, що передбачають формування в студентів напрямку підготовки «Здоров'я людини» цілісних знань про здоров'я, здоровий спосіб життя, принципи та методи фізичної реабілітації, ключових професійних компетентностей, ціннісного ставлення до себе, свого здоров'я та здоров'я людей, що потребують реабілітаційної допомоги та відповідної поведінки з ними.

Еколого-еволюційний підхід розглядається як сучасний загальнонауковий напрям у методології пізнання природи та її об'єктів як цілісних систем із поясненням їх екологічних зв'язків, еволюції та прогнозуванням перспектив їх збалансованого розвитку. Зміст еколого-еволюційного підходу визначають концептуальні ідеї еволюції, або розвитку, та екоцентризму [2, с. 176].

Застосування ідеї еволюції у змісті природничих дисциплін з підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації дає змогу розкрити еволюцію природи на рівних рівнях організації матерії, встановити причиново-наслідкові зв'язки та забезпечити внутрішню залежність між об'єктами, що вивчаються. Ідея екоцентризму – як світоглядна ідеологія екологічного ставлення до природи, охорони навколишнього середовища, відповідно до чого природа розглядається як незалежна від людських уподобань цінність, пріоритетна відносно цілей і потреб людства – забезпечує усвідомлення суб'єктом пізнання зв'язків між суспільством і його природним довкіллям, між об'єктами живої та неживої природи, а також шляхів розвитку біосфери і виживання людства.

Реалізація ідеї еволюції в комплексі з ідеєю екоцентризму у навчанні студентів природничих дисциплін дає змогу показати їм, що органічний світ розвивався і розвивається в напрямі ускладнення структури природних систем, що відповідає пристосувальним можливостям і специфіці навколишнього середовища, ілюструє споріднені зв'язки між різними об'єктами природи, пояснює закономірності розвитку природи, взаємозв'язки між її системами, що сприяє розумінню цілісності природи, формуванню екологічної культури мислення у молодого покоління, ціннісного ставлення до природи та відповідної поведінки з людьми та в природі.

Застосування еколого-еволюційного підходу в навчанні студентів природничих дисциплін дає змогу студентам усвідомити те, що будь-який організм, людина в тому числі, самостійно формує своє здоров'я та довкілля (середовище життя), забезпечує їх стійкість, створюючи оптимальні умови для свого існування.

Сутність природничо-наукового пізнання на засадах еколого-еволюційного підходу полягає у:

- розкритті еволюції природи;
- встановленні та поясненні причиново-наслідкових зв'язків функціонування систем об'єктивної реальності, їх еволюції на основі закономірностей розвитку і законів екології;
- прагненні розкриття гармонії світобудови, гармонії стосунків між людиною та природою;
- утвердженні взаємозв'язку суспільства і природи, людини з її довкіллям, розуміння того, що і суспільство, і природа еволюціонують спільно як єдиний процес коеволуції (коеволуція розглядається як форма спільного розвитку двох систем (соціальної та природної), що не веде до їх руйнування, а забезпечує їх гармонійне існування) [1, с. 8-9].

Результати аналізу досліджень видатних учених минулого (Дарвін Ч., Ламарк Ж., Северцов О., Шмальгаузен І.) та сучасників (Депенчук Н., Добжанський Ф., Крисаченко В., Карпінська Р. та ін.) засвідчили, що розвиток (еволюція) властивий усім системам (природним, штучним, суспільним), на які однаковою мірою впливають його закономірності. Усвідомлення еволюції природи – шлях до розуміння її цілісності. До такого висновку у своїх дослідженнях доходять вітчизняні (Арцишевський Р., Висоцька О., Депенчук Н., Карпінська Р., Крисаченко В. та ін.) і зарубіжні (Журавльова О., Полякова Т., Цяплієнко Т., Шилова В., Реймс М. та ін.) науковці. Щодо освіти, то і тут принцип розвитку дієвий, адже знання здатні розвиватися, збагачуючись новими науковими відкриттями та інноваціями, а зміст освіти постійно еволюціонує, змінюється, оновлюючись з часом та вдосконалюючись відповідно до пріоритетних напрямів суспільного поступу.

З позицій еколого-еволюційного підходу під професійною діяльністю студентів розуміється діяльність, спрямована не лише на засвоєння ними системи знань, умінь і навичок, формування професійних компетентностей водночас із системою базових предметних компетенцій, а й на розвиток позитивних соціокультурних мотивів доцільної етичної поведінки, усвідомлену діяльність, яка сприяє гармонізації та оптимізації відносин між людством і природою, розвиває еколого-пізнавальні інтереси.

На основі аналізу філософської (Ан С., Бахтін М., Гумільов Л., Моїсєєв М. та ін.), педагогічної (Вербицький В., Дерябо С., Лук'янова Л., Рудишин С., Ясвін В. та ін.) та психологічної (Панов В. та ін.) літератури з'ясовано, що результатом сформованого в особистості еколого-еволюційного світогляду є екологічна свідомість, наявність якої визначає людину нового типу – еколюдину, котра розуміється як така, що всю свою життєдіяльність узгоджує із законами еволюції біосфери в ноосферу, усвідомлює об'єктивність і незворотність цього процесу; у якій екологічні та духовні потреби превалюють над матеріальними. Екологічна свідомість і екологічна діяльність особистості нерозривні і взаємопов'язані, зв'язок між ними визначається екологічним мисленням.

У процесі теоретичного аналізу встановлено, що екологічне мислення і екологічна діяльність, рушійною силою яких є екологічна культура особистості, що їх покликаний формувати еколого-еволюційний підхід, забезпечують якісно нове системне уявлення про об'єкти пізнання природи, розуміння того, що всі системи у природі постійно перебувають у взаємозв'язку та розвитку, підлягають дії закономірностей розвитку. А це передбачає відмову від антропоцентризму на користь біоцентричного та екоцентричного світорозуміння.

Концепція навчання природничих дисциплін на засадах еколого-еволюційного підходу розглядається як засіб (спосіб) реалізації провідних ідей (еволюції та екоцентризму), методологічних принципів еколого-еволюційного підходу у

навчальному процесі і включає три взаємопов'язані концепти, що забезпечують її цілісність: методологічний, дидактичний і технологічний.

Методологічний концепт характеризує систему вихідних положень концепції, які зводяться до таких:

– цілісний підхід до вищої природничо-наукової освіти, який розглядається як функціональна і системна єдність її компонентів на основі застосування ідей еволюції та екоцентризму, що забезпечується неперервністю, наступністю і послідовністю у змісті, формах і методах організації навчання;

– орієнтація цілей навчання природничих дисциплін у вищих навчальних закладах на формування в студентів цілісних знань про природу, здоров'я, здоровий спосіб життя, природничо-наукової та професійної компетентностей, ціннісних орієнтирів (ціннісного ставлення природи та її об'єктів, самих себе та до інших людей, визнання життя найвищою цінністю загальнолюдської культури), розуміння цілісності природи та закономірностей її розвитку;

– наступність навчання природничих дисциплін між загальноосвітньою та вищою школами забезпечується на рівні змістових ліній навчальних програм про здоров'я та здоровий спосіб життя, цілісність природи та її еволюцію (історичний розвиток), коеволюцію природи, людини і суспільства, єдність біосфери і ноосфери;

– наукові теорії, закони та закономірності природи розкривати з позицій концептуальних ідей еволюції та екоцентризму;

– методологічні принципи еколого-еволюційного підходу (еволюції (розвитку), історизму, екоцентризму, інтеграції, ідейного наскрізного зв'язку елементів знань, глобальної мети) мають бути закладені в структурі та реалізовані у змісті природничих дисциплін;

– концептуальні ідеї еколого-еволюційного підходу (ідея еволюції та екоцентризму) застосовувати як засоби наскрізної інтеграції змісту вищої природничо-наукової освіти, що обумовлює включення у зміст кожного з природничих дисциплін екологічних знань, відомостей про еволюцію, історію та розвиток природничих наук і систем природи;

– реалізація ідей еволюції та екоцентризму в навчанні має відбуватися на основі сходження від абстрактного до конкретного, ознайомлюючи студентів із глобальними екологічними проблемами людства, гіпотезами походження життя на Землі, еволюцією природи, концепцією коеволюції природи, людини та суспільства.

Дидактичний концепт розкриває мету, завдання вищої природничо-наукової освіти в аспекті реалізації еколого-еволюційного підходу та результати навчання природничих дисциплін на засадах еколого-еволюційного підходу, якими визначено:

– розуміння цілісності природи як єдиної системи взаємопов'язаних об'єктів, одним із яких є людина, та закономірностей її розвитку;

– усвідомлення єдності людини і її довкілля як цілісної системи, в якій кожен із компонентів безпосередньо чи опосередковано впливає на інші, зумовлюючи зміни в розвитку та існуванні всієї системи;

– визнання того, що характер діяльності людини та її ставлення до самої себе та свого здоров'я, інших людей і природи визначає стратегію взаємодії в системі «суспільство – природа», напрям розвитку біосфери та ноосфери;

– усвідомлення закономірностей розвитку природи та коеволюції природи, людини та суспільства;

– визнання наявності в кожній системі (природній та суспільній) внутрішніх системних і зовнішніх екологічних зв'язків, еволюційного розвитку та права на безпечне існування.

Технологічний концепт задає науково обґрунтовану систему цілеспрямованої педагогічної діяльності викладача, що забезпечує реалізацію еколого-еволюційного підходу в навчанні природничих дисциплін при професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної реабілітації. Остання визначається:

– впровадженням технології навчання на засадах еколого-еволюційного підходу;

– комплексним міждисциплінарним підходом до вивчення екологічних та біологічних знань у змісті природничих дисциплін;

– системним підходом до вивчення основ здоров'я людини, природи та її об'єктів як цілісних систем із розкриттям їх внутрішніх системних і зовнішніх екологічних зв'язків, еволюції з прогнозуванням перспектив збалансованого розвитку;

– наскрізною екологізацією змісту природничих і валеологічних дисциплін;

– використанням форм, методів і прийомів навчання, які ефективно реалізують еколого-еволюційний підхід.

Під час дослідження виявлено й теоретично обґрунтовано дидактичні умови реалізації еколого-еволюційного підходу в навчанні природничих дисциплін, які забезпечують ефективність цього процесу:

– використання резервів змісту природничих дисциплін для розкриття ідей еволюції й екоцентризму на міжпредметній основі;

– забезпечення навчально-виховного процесу засобами навчання (навчальними і методичними посібниками для студентів) та методичними розробками для викладачів, орієнтованими на реалізацію концепції навчання природничих дисциплін на засадах еколого-еволюційного підходу;

– надання переваги дослідницькому методу навчання в контексті реалізації еколого-еволюційного підходу;

– використання в навчально-виховному процесі технології навчання природничого дисциплін (біології, загальної теорії здоров'я, вікової фізіології та анатомії людини) на засадах еколого-еволюційного підходу;

– упровадження в навчально-виховний процес дидактичної моделі організації навчання природничих дисциплін на засадах еколого-еволюційного підходу.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. Отже, ефективність професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації вбачаємо на засадах еколого-еволюційного підходу. Застосування еколого-еволюційного підходу до навчання природничих дисциплін при підготовці майбутніх фахівців з фізичної реабілітації забезпечить не лише модернізацію системи фізичного виховання в умовах вищої освіти на засадах сталого розвитку суспільства, а й концептуальні зміни її в напрямі фундаменталізації та екологізації на засадах концептуальних ідей еволюції та

екоцентризму. Розроблено концепцію навчання природничих дисциплін та обґрунтовано педагогічні умови застосування даного підходу в умовах вищої природничо-наукової освіти, які сприяють якісній професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної реабілітації на засадах еколого-еволюційного підходу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Rybalko, L. M. Didactic bases of training subjects based on natural ecological and evolutionary approach in schools: Author. Thesis. for obtaining sciences. degree of doctor pedagogical sciences specials: 13.00.09 – theory of education [Text] / Lina Rybalko. – К., 2015. – 41 p.
2. Rybalko, Lina. Study of natural objects based on ecological and evolutionary approach in schools: theory and practice : monographs [Text] / Lina Rybalko. – Poltava : Individual Myron IA, 2014. – 400 p.
3. Savchenko O. J. Implementation of health functions schooling / Alexandra Savchenko // Schools, lyceums, gymnasiums. – 2002. – № 4. – P. 11-18.
5. Соловйов Г. М. Центри здоров'я людини як організаційно-педагогічний чинник та умова формування здорового життя студентів / Г. М. Соловйов, Т. І. Прокопенко // Теорія і практика фізичної культури. – 1999. – № 4. – С. 21–25.
6. Шейко В. М. Особливості та умови сталого розвитку: історико- екологічний та соціально-культурологічний аспекти / В. М. Шейко // Культура України : зб. наук. праць / Харк. держ. акад. культури. – Х., 2006. – № 18. – С. 62–71.

УДК: 37.018 : 796.071.4 (465)

А.В. Сватъев

Запорізький національний університет

АНАЛІЗ СТАНУ ВИЩОЇ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ ОСВИТИ В КРАЇНАХ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ ТА АЗІАТСЬКО-ТИХООКЕАНСЬКОМУ РЕГІОНІ

У статті здійснено ґрунтовний аналіз стану підготовки фахівців зі спорту та фізичної культури в зарубіжних країнах. Запропонований аналіз відбиває підготовку в регіонах, які є генераторами інтеграційних процесів у світовому освітньому просторі. Автором визначено, що ключовими параметрами для забезпечення конкурентоспроможності будь-якої країни є: високий рівень розвитку національних систем освіти, освоєння нового і передового досвіду, отриманого в процесі співробітництва із зарубіжними країнами, забезпечення якості послуг на внутрішньому та зовнішньому ринках освітніх послуг, наявність якісної освітньої і дослідницької інфраструктури, розвиток стратегічних партнерств в різних видах, розвиток мобільності тощо.

Ключові слова: підготовка; спорт; фізична культура; освіта.

Svatyev A.V. Analysis of the status of higher sports education in the countries of Western Europe and the Asia-Pacific region.

В статье осуществлен обстоятельный анализ состояния подготовки специалистов по спорту и физической культуре в зарубежных странах. Предложенный анализ отражает подготовку в регионах, которые являются генераторами интеграционных процессов в мировом образовательном пространстве. Автором определено, что ключевыми параметрами для обеспечения конкурентоспособности любой страны являются: высокий уровень развития национальных систем образования, освоение нового и передового опыта, полученного в процессе сотрудничества с зарубежными странами, обеспечения качества услуг на внутреннем и внешнем рынках образовательных услуг, наличие качественной образовательной и исследовательской инфраструктуры, развитие стратегических партнерств в различных видах, развитие мобильности и т.д.

Ключевые слова: подготовка; спорт; физическая культура; образование.

Svatyev A. Analysis of the status of higher sports education in the countries of Western Europe and the Asia-Pacific region.

The aim of the article is to clarify the features of preparation of specialists in sports in foreign countries. The need for a comprehensive analysis of this problem is the absence in the literature of system research of the peculiarities of professional training of future trainers and in foreign countries. The author notes that there is almost no scientific information on the content and structure of professional training of future trainers that is necessary in light of the formation of a single European educational space. The article presents a thorough analysis of the state of training in sport and physical culture in foreign countries. The proposed analysis reflects training in the regions, which are the generators of the integration processes in the global educational space. In the world distinguish types of regions on the basis of mutual convergence and interaction between educational systems. The first type is formed by regions, which are the generators of the integration processes. The second type consists of regions that positively responds to the integration processes. The third type are the regions which are inert for the integration of educational processes. The author determined that the key parameters to ensure the competitiveness of any country are: high level of development of national education systems, the development of new and best practices gained in the process of cooperation with foreign countries, ensure quality of services to internal and external markets of educational services, the availability of quality educational and research infrastructure, development of strategic partnerships in various forms, and the development of mobility etc. National strategic documents based on these provisions, have a good chance to strengthen the country's export potential and to achieve high level of success of its activities on the international market of educational services, including sports. The prospect of further research we see in the study of the learning experience sports frames in the third type regions, which are inert for the integration of educational processes.